

Manifest Młodych OPZZ:

Godna praca to nie przywilej, ale prawo, o które będziemy walczyć!

My, Młodzi Pracownicy i Pracownice z różnych branż i regionów łączymy siły w Ogólnopolskim Porozumieniu Związków Zawodowych, by wspólnie stanąć do walki o prawa pracownicze.

Niskie zarobki – uniemożliwiają nam prowadzenie normalnego życia. Udział płac w polskim PKB jest aż o 10 punktów procentowych niższy niż średnia dla UE. Polska jest faktycznie zieloną wyspą... jeśli chodzi o nierówności społeczne. Różnice w dochodach są ogromne.

Śmieciówki. 60% młodych pracowników w Polsce zatrudnionych jest w oparciu o umowy o dzieło i umowy zlecenia, samozatrudnienie. Nie mamy urlopu ani wynagrodzenia za nadgodziny. Nie mamy prawa do stabilności i bezpieczeństwa.

Przyzwolenie na łamanie praw pracowniczych. Często dobre przepisy pozostają martwe, bo państwo polskie jest silne jedynie wobec słabych, a słabe wobec silnych. Możemy pójść do więzienia za jazdę bez biletu, ale za niewypłacanie wynagrodzeń, mobbing, czy nielegalne stosowanie umów śmieciowych pracodawcy często nie ponoszą żadnych konsekwencji.

Państwo społecznie nieodpowiedzialne. 2,8 mln młodych w wieku 24-35 lat mieszka z rodzicami, a 5 milionów obywateli korzysta z lokali niespełniających podstawowych standardów. Dostępność mieszkań komunalnych i socjalnych jest bardzo ograniczona. Nie mamy też żłobków, w których moglibyśmy zostawiać dzieci w czasie, gdy jesteśmy w pracy. Na 2478 gmin tylko w 593 istnieje opieka nad najmłodszymi maluchami. Co roku trwają też walki o miejsca w przedszkolach, a niedofinansowana służba zdrowia sprawia, że jej dostępność jest bardzo ograniczona.

Nie zamierzamy biernie patrzeć, jak pozbawia się nas godnej pracy, płacy i usług publicznych. Wiemy, co trzeba zrobić, by nasze marzenia o społecznie sprawiedliwej Polsce stały się rzeczywistością. Domagamy się wprowadzenia:

- 1. Płacy minimalnej na poziomie co najmniej 68 % przeciętnego wynagrodzenia,** zgodnie z wytycznymi Komitetu Niezależnych Ekspertów Rady Europy. Pracownicy mają prawo do sprawiedliwego wynagrodzenia, które zapewni im i ich rodzinom godziwy poziom życia.
- 2. Radykalnego podniesienia płac w budżetówce, które są zamrożone od 7 lat.** Państwo powinno dbać o swoich pracowników.
- 3. Radykalnego ograniczenia „umów śmieciowych” poprzez automatyczną zamianę umowy cywilnoprawnej w umowę o pracę na czas nieokreślony** – na wniosek pracownika, związku zawodowego lub inspektora pracy. Udowodnienie nieistnienia stosunku pracy powinno leżeć po stronie pracodawcy.
- 4. Obligatoryjnych zakładowych i ponadzakładowych zbiorowych układów pracy.** W przypadku braku zgody na negocjacje, obowiązującą treścią układów powinny być postanowienia przyjęte przez związki zawodowe.
- 5. Wzmocnienie Państwowej Inspekcji Pracy poprzez znaczne zwiększenie budżetu PIP, liczby inspektorów pracy i zakresu ich kompetencji.** Obecnie PIP w jednej firmie przeprowadza kontrolę średnio raz na 20 lat.
- 6. Zakazu bezpłatnych praktyk i staży oraz wprowadzenia obowiązkowej odpłatności za nie w wysokości co najmniej płacy minimalnej.**
- 7. Wprowadzenia do szkół wiedzy o prawach pracowniczych, dialogu społecznym, związkach zawodowych, nierównościach społecznych, podstawach ekonomii i polityki społecznej.**
- 8. Usunięcia ograniczeń w możliwości pełnoprawnego korzystania z przynależności**

- do związków zawodowych przez pracowników zatrudnionych na umowach cywilnoprawnych oraz zatrudnionych w małych zakładach pracy.
9. **Zażegnanie kryzysu mieszkaniowego poprzez wprowadzenie powszechnego dostępu do tanich mieszkań czynszowych.**
 10. **Krajowego Programu Tworzenia Żłobków i Przedszkoli.** Wprowadzenia powszechnego, bezpłatnego dostępu do opieki żłobkowej i przedszkolnej.
 11. **Zwiększenia publicznych środków przeznaczanych na finansowanie służby zdrowia z obecnych 4,8% do co najmniej 8% PKB, zapewnienia wszystkim mieszkańcom Polski równego i bezpłatnego dostępu do usług zdrowotnych.**
 12. **Ograniczenia nierówności społecznych poprzez wprowadzenie bardziej progresywnego systemu podatkowego oraz maksymalnego limitu nierówności w przedsiębiorstwach.** Niezamożni muszą płacić niższe podatki, a bogaci znacznie wyższe. Szef firmy powinien zarabiać maksymalnie osiem razy tyle, co najgorzej opłacany pracownik.
 13. **Większej przejrzystości stosunków ekonomicznych.** Asymetria informacji sprzyja pracodawcom. Opowiadamy się za pełną jawnością płac w całej gospodarce.
 14. **Równości kobiet i mężczyzn.** Domagamy się podjęcia działań na rzecz równych płac kobiet i mężczyzn, równych możliwości awansu zawodowego, równych rent, emerytur i wieku emerytalnego obydwu płci oraz przeciwdziałania przemocy wobec kobiet.
 15. **Skuteczniejszego egzekwowania przepisów o przeciwdziałaniu dyskryminacji,** ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, pochodzenie, religię, wyznanie, narodowość, przekonania polityczne, przynależność związkową, orientację seksualną, a także zatrudnienie na czas określony lub nieokreślony albo w pełnym lub w niepełnym wymiarze czasu pracy.
 16. **Przeciwdziałania dumpingowi socjalnemu w obrębie Unii Europejskiej.** Unia Europejska powinna równać w górę warunki pracy i płacy. Za taką samą pracę należy się taka sama płaca i takie same prawa. Domagamy się też od władz podjęcia działań przeciwdziałających przemocy wobec migrantów.

Wiemy, że i my mamy wiele do zrobienia. Jako młodzi związkowcy mamy ważną rolę do spełnienia, a nasze działania mogą przyczynić się do poprawy jakości życia milionów pracowników i pracowników. Za strategiczne punkty naszej aktywności uznajemy:

1. **Rozwój Młodych OPZZ.** Domagamy się zagwarantowania miejsc związkowcom do 40 roku życia we wszystkich organach statutowych organizacji branżowych i terytorialnych zrzeszonych w OPZZ. Uważamy też za niedopuszczalne sprawowanie kierowniczych funkcji związkowych przez osoby w wieku emerytalnym.
2. **Wspólnie tworzymy przestrzeń służącą koordynacji działań oraz wymianie doświadczeń.** Będziemy tworzyć i rozwijać struktury wojewódzkie Komisji Młodych OPZZ, prowadzić wspólne kampanie pracownicze, szkolenia i działania.
3. **Skuteczna obrona praw pracowniczych.** W walce o sprawiedliwe płace i przestrzeganie praw pracowniczych każdy pracownik może liczyć na naszą pomoc. Będziemy reprezentować pracowników w realizacji ich zbiorowych interesów, prowadzić kampanie związkowe mające na celu poprawę naszych wspólnych warunków pracy i płacy, a także interweniować w indywidualnych sprawach. Nie pozwolimy na wyzysk i bezprawie.
4. **Większa siła – organizowanie pracowników.** W pojedynkę bylibyśmy słabi, ale wspólnie możemy przenosić góry. Pracodawcy nie mają wyboru – ze zorganizowanymi pracownikami muszą się liczyć, dlatego będziemy organizować pracowników – rozwijać już istniejące zakładowe i międzyzakładowe organizacje związkowe oraz tworzyć nowe.
5. **Komunikacja i nowe media.** Dzięki sprawnemu wykorzystaniu możliwości, jakie daje Internet, pokażemy pracownikom, jak bronić swoich praw i jakie korzyści daje członkostwo w związku zawodowym. Nowoczesne metody zarządzania przekazem informacji pomogą nam w zacieśnianiu relacji w organizacjach związkowych, branżach i w całym OPZZ.

6. **Ramię w ramię z lokalnymi społecznościami.** Jesteśmy pracownikami, ale także mieszkańcami. Chcemy, by samorządy lokalne realizowały prospołeczną politykę, inwestowały w edukację, opiekę, mieszkalnictwo, ochronę zdrowia, czy komunikację miejską, dlatego będziemy troszczyć się o dobro wspólne - o nasze gminy, miasta i powiaty.
7. **Szkolenia związkowe.** Nasze cele zrealizujemy, gdy będziemy posiadać odpowiednią wiedzę i umiejętności. Za niezwykle ważne uznajemy stałe wdrażanie związkowców w tajniki prawa pracy, organizowania pracowników i komunikacji oraz uczestnictwo związków zawodowych w procesie podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Wiemy, że nikt nie da nam więcej praw niż sami sobie wywalczymy. Nie godzimy się na sprowadzanie nas do roli taniej siły roboczej. Nie akceptujemy wyzysku. Dołącz do nas! Wierzmy, że tylko wspólnymi siłami jesteśmy w stanie wspólnie zadbać o wspólne interesy.

Uczestniczki i uczestnicy Kongresu Młodych OPZZ